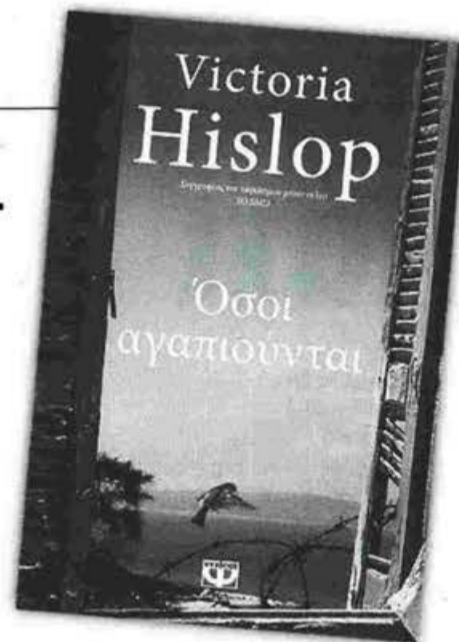

Στο τραυματικό παρελθόν της Ελλάδας βούτηξε αυτή τη φορά για να γράψει το νέο της μυθιστόρημα «Όσοι αγαπιούνται». Η Βικτώρια Χίσλοπ έρχεται απόψε για να το παρουσιάσει στην Πάτρα, και μιλάει στην «Π».

«Ελλάδα, μη χάσεις την αυτοπεποίθησή σου»

Αγαπάει τη χώρα μας, που εξακολουθεί να την εμπνέει. Απόδειξη το νέο της βιβλίο «Όσοι αγαπιούνται» (εκδ. Ψυχογιός), το οποίο εκτυλίσσεται από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, τον Εμφύλιο και τη δικτατορία έως τις μέρες μας. Η Βικτώρια Χίσλοπ σήμερα στις 7 μ.μ. θα βρίσκεται στο Discover, και μιλάει στην «Π» για τη διαδικασία της συγγραφής, την ηρωίδα της, την Ελλάδα του χτες και του σήμερα. Της ΚΡΙΣΤΥΣ ΚΟΥΝΙΝΙΩΤΗ

□ Αυτή τη φορά, επιστρέφει σε ένα οδυνηρό παρελθόν για την Ελλάδα, οπότε και εκτυλίσσεται η ιστορία σας. Τι σας έκανε να στραφείτε σε αυτή την εποχή; Είμαι πάντα η «πρώτη» αναγνώστριά μου, έτσι το κίνητρό μου (όσο περίεργο και αν ακούγεται) είναι να πω μια ιστορία στον εαυτό μου και να βρω εξηγήσεις για την ανθρώπινη συμπεριφορά που στη συνέχεια εξερευνώ στο γράψιμό μου. Έτσι, όταν ανακάλυψα ότι η Ελλάδα είχε βιώσει έναν μικρό Εμφύλιο (μια όχι ιδιαίτερα γνωστή πτυχή της ελληνικής Ιστορίας) θέλησα να μάθω περισσότερα για την περίοδο αυτή, καθώς και τους λόγους που οδήγησαν εκεί. Η στιγμή που οι άνθρωποι αρπάζουν τα όπλα για να πολεμήσουν και να σκοτώσουν τους συμπατριώτες τους μπορεί να προκληθεί από μία ακραία κατάσταση και δείχνει απόλυτη αποτυχία της πολιτικής και της δημοκρατίας. Επομένως, δεν έχω κάποιο ιδιαίτερο κίνητρο να διερευνώ μια τόσο οδυνηρή και σκοτεινή περίοδο, όμως το συμπέρασμά μου είναι ότι δεν υπάρχουν νικητές από μια τέτοια σύγκρουση. Για δεκαετίες η Ελλάδα αποδυναμώθηκε, όχι μόνο από τις ανθρώπινες και υλικές καταστροφές που προκλήθηκαν, αλλά από την έλλειψη ενόπτιας για τόσα πολλά χρόνια μετά.

> Δεν νομίζω ότι θα σκεφτόμουν να γράψω μια τέτοια ιστορία αν δεν είχα επισκεφθεί τη Μακρόνησο. Αν και δεν διαδραματίζεται μεγάλο μέρος του βιβλίου εκεί, θεωρώ ότι ιχνηλατώ ένα κομμάτι της νεότερης ελληνικής Ιστορίας

□ Πώς βιώσατε τη διαδικασία της έρευνας και τι ανακαλύψατε για τον ελληνικό λαό μέσα από αυτήν; Η έρευνα για εμένα πάντα αρχίζει με διάβασμα, συνεχίζεται με φωτογραφικό και αρχειακό υλικό, ακολουθούν συζητήσεις με ανθρώπους και τέλος, με επισκέψεις στους σχετικούς τόπους και την «απλή» παραμονή μου στην Ελλάδα. Όσον αφορά στους χαρακτήρες, είναι πολύ σημαντικό η παρατήρηση. Οι Έλληνες υπέφεραν πολύ. Κάποιος που έχει ζήσει τη ναζιστική κατοχή και τον εμφύλιο πόλεμο έχει υποστεί τη χειρότερη τραγωδία. Και κάποιες φορές δεν φαίνεται περίεργο που οι άνθρωποι επιλέγουν να μη μιλάνε γι' αυτό, να θάβουν την αλήθεια και να προσπαθούν να ξεχάσουν.

□ Οι επισκέψεις σας στη Μακρόνησο, τι εντυπώσεις/συναισθήματα σας άφησαν; Τη Μακρόνησο την είδα πρώτα από μακριά (από το Σούνιο) και κατάφερα να την επισκεφθώ 7 χρόνια με-

τά. Μου έκανε τεράστια εντύπωση ακόμη και όταν ήταν απλά μια μεγάλη σκιά στον ορίζοντα. Η πραγματικότητα, όμως, ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Η ατμόσφαιρα ήταν πλεκτρισμένη. Οι σειρές των σκηνών που είχα δει σε φωτογραφίες (εκεί που ζούσαν οι κρατούμενοι) δεν υπάρχουν πια, όμως, τα διοικητικά κτίρια, η εκκλησία, το αμφιθέατρο είναι εκεί. Αυτό που με εντυπωσίασε περισσότερο ήταν ότι η εκκλησία και το αμφιθέατρο στερούσαν χάριτος και ουσίας. Στη Μακρόνησο πήγα μια πολύ ζεστή αυγουστιάτικη μέρα και δεν ήταν δύσκολο να φανταστώ πόσο δύσκολο θα ήταν για όλους -κρατούμενους και φύλακες- να επιβιώσουν εκεί. Υπάρχει ένα ιδιαίτερα μεγαλοπρεπές μνημείο για τους άντρες κρατούμενους (ένα τεράστιο άγαλμα όπου κάποιος κουβαλάει έναν βράχο στον ώμο του) και από την άλλη μια πλάκα για να θυμίζει τις γυναίκες που έζησαν εκεί. Με επηρέασε πολύ η παραμονή μου στο νησί -ιδιαίτερα όταν διάβασα τους στίχους του Ρίτσου. Δεν νομίζω ότι θα σκεφτόμουν να γράψω μια τέτοια ιστορία αν δεν είχα επισκεφθεί τη Μακρόνησο. Αν και δεν διαδραματίζεται μεγάλο μέρος του βιβλίου εκεί, θεωρώ ότι ιχνηλατώ ένα κομμάτι της νεότερης ελληνικής Ιστορίας.

□ Ηρωίδα σας η Θέμις. Πώς έγινε η επιλογή του ονόματος και τι προκλήσεις είχε το «πλάσιμο» μιας γυναίκας, που γνώρισε τι θα πει εμφύλιος στην ίδια της την οικογένεια, ενώ τον έζησε και εκ των έσω; Μου άρεσε και έτυχε να γνωρίσω και να γίνει φίλη μου μια πολύ δυνατή και παθιασμένη γυναίκα με το όνομα Θέμις. Τη θαύμαζα και το όνομα μου φάνηκε ταιριαστό για τον χαρακτήρα που ήθελα να αναπτύξω. Όταν ανακάλυψα ότι η Θέμις ήταν η θεά της Δικαιοσύνης, η επιλογή του ονόματος φάνηκε να συνοψίζει τη γυναίκα που είχα δημιουργήσει. Μία από τις κύριες έγνοιες της Θέμιδος είναι να έχουν όλοι αρκετό φαγητό, ίση μεταχείριση, ελευθερία του λόγου και της σκέψης. Πήρε τη ζωή της στα χέρια της, είναι ηρωίδα, αλλά και ένας συνθησιμμένος άνθρωπος, που αναγκάστηκε να ζήσει μια ασυνήθιστη ζωή.

□ Το βιβλίο σας «ανοίγει» το 2016 εν μέσω κρίσης, με την ηλικιωμένη Θέμιδα να ενθαρ-

ρύνει την απογοητευμένη από την εποχή εγγονή της, υποστηρίζοντας: «θα καλύτερέψουν τα πράγματα». Συμμερίζετε την αισιόδοξη άποψή της, γενικά; Από τότε που ξεκίνησα να γράφω το «Όσοι αγαπιούνται» αισθάνομαι ότι η κατάσταση στην Ελλάδα έχει βελτιωθεί. Φαίνεται να υπάρχει αυτοπεποίθηση στην οικονομία, η Χρυσή Αυγή λίγο-πολύ εξαφανίστηκε, ο κόσμος δείχνει πιο αισιόδοξος. Οπότε... η 90χρονη Θέμις (αν και τώρα που έχουμε 2019 λογίζεται 93) είχε δίκιο. Και φυσικά συγκρίνει με τη σοβαρή στέρση που βίωσε στην Κατοχή και στον Εμφύλιο.

□ Το βιβλίο σας πρωτοκυκλοφόρησε στη Μ. Βρετανία. Τι εισπράξατε ως προς το ενδιαφέρον των αναγνωστών για ένα ελληνικό θέμα; Παρά το γεγονός ότι οι Βρετανοί δεν γνωρίζουν τίποτα για τον Εμφύλιο και λίγα για την Κατοχή, το ενδιαφέρον τους είναι εξαιρετικό.

□ Επισκέπτεστε συχνά τη χώρα μας. Τελευταία, έχετε προσθέσει κάποιες επιπλέον ψηφίδες στο πορτρέτο των Ελλήνων; Ναι! Κάθε φορά που έρχομαι (και μένω τουλάχιστον 3 μήνες τον χρόνο στην Ελλάδα) πάντα υπάρχει μια έκπληξη, κάτι καινούργιο μαθαίνω.

□ Ας υποθέσουμε ότι η Ελλάδα ήταν γυναίκα και την είχατε απέναντί σας. Τι θα της λέγατε ως επιστήθια φίλη; Είσαι όμορφη και δυνατή, μη χάσεις την αυτοπεποίθησή σου.

□ Το «Όσοι αγαπιούνται» έχει όλα τα φόντα να γίνει επιτυχημένη τηλεοπτική σειρά, όπως το «Νησί». Διαφαίνεται στον ορίζοντα μια τέτοια προοπτική; Την ημέρα που κυκλοφόρησε το «Όσοι Αγαπιούνται» στη Βρετανία με προσέγγισε μια εταιρεία παραγωγής για να αγοράσει τα δικαιώματα και αποδέχθηκα την πρόταση. Είναι ακόμη πολύ νωρίς και χρειάζεται πολύς χρόνος για να μεταφερθεί ένα βιβλίο στην οθόνη, αλλά είμαι αισιόδοξη και περιμένω να το δω να πραγματοποιείται.

✓ Στην αποψινή εκδήλωση, η Βικτώρια Χίσλοπ θα απαντήσει στις ερωτήσεις της δημοσιογράφου Κωνσταντίνας Τσιχλα